

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 22.

1. desbr. 1941.

13. årgang.

Våkn opp!

Blant Israels folk lød vekkerropet: «Våkn opp — — —!»

Det var åndelig mørke blant Israel, men Gud sørget for å ha sanne vektere på Sions murer. Også blant kristenheten har det vært åndelig mørke, dog alltid har Gud hatt sine tjenere som har holdt sanhetens fane oppe, og evangeliets lys brennende.

Vekkerropet lød med kraft: «Våkn opp! Ifør deg din styrke! Ryst støvet av deg! Løs båndene . . .»

«Verden ligger i det onde.» Det onde kommer oss nær inn på livet. I en vanskelig tid blir de kristne satt på prøve.

Vår tro skal prøves. Vårt kristenliv skal prøves om det leves i dyp åndelighet og i praktisk virkelighet.

Selvransakelse behøves. Og vi behøver å be: «Ransak meg, o Gud! Kjenn mitt hjerte! Prøv meg og og kjenn mine mangehånde tanker. —» For en kristen har alltid farene vært mange og forskjellig. Særskilt i våre dager. Hvor vi behøver å be: «Fri oss fra det onde. Skje din vilje, som i himmelen så og på jorden.»

Vi må være våken overfor farene ved å bli grepet av denne tidens ånd. Hvor mange har ikke tapt velsignelsen. Man lever ikke lenger et rikt liv i Gud. Lunkenhet og fall i ånden har funnet sted.

Hvor mange kristne har ikke falt i søvn på tidligere opplevelser.

Man mener at alt er i orden, men akk — man er bedragen.

Hør Herrens alvorlige tale: «Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og fattes intet og du vet ikke at du er ussel, ynkelig, fattig, blind og naken.» En oppvekkelse behøves. Fornyelse.

Ved Golgata vil forandring finne sted.

«Og jeg vil igjen ta meg av deg og utsmelte dine slagger. — — —» Slagger — Misunnelse, uforsonlighet, kritikk, baktalelse, hovmot m. m. Når dette renses bort da — får man se åndens herliggjørelse av sønnen. Man blir lys våken, og Ordet blir tindrende klart.

«Vekk kjære Herre, de som alt har slumret — — —»

Våk.

Når vi leser om Jesu lidelse da finner vi sovende og fryktaktige disipler. Da de nettopp skulle våke falt søvnen tungt over dem. A, mine venner! Må Gud holde oss våkne.

Vi skal ikke sove som de andre. Vi hører ikke mørket og natten til, men er lysets og dagens barn. På min vakt vil jeg stå, sier profeten. Må vi se til å gjøre det samme.

Da Saul sov avskar David fliken av hans kappe, og tar hans spyd og vannkrukken ved hans hovedgjerde.

Da Samson sov på Dalilas kne, kom en mann og lot de sju fletter på hans hode avrake, og hun begynte å kue ham, og hans styrke vek fra ham. A — Samson! dersom du hadde fortsatt som du begynte! — — —

Saul avvek i utroskap fra Herrens Ord.

Lots hustru så seg tilbake til den ugudelige by Sodoma.

Demas fikk den nærværende verden kjær.

Disse er satt som en advarsel for oss. Må vi gi akt og våke.

«Nærmere Gud til deg, nærmere deg . . .»

«Hvorledes kan du sove så hårdt,» ble det sagt til Jonas.

«Stå opp og rop til din Gud!»

Hvorledes kan man være en sovende kristen i tider som disse?

Må vi samdrektig løfte våre hjer-

ter i bønn, og be om åndsutgydelse og landsvekkelse.

Det er ikke tider til å innmure seg i partimuren, men som et kristenfolk stå skuldre til skulder og løfte korsets fane.

«Og la oss aldri på veien kives. Men blive fylt av Guds kjærlighet. I tjenesten utav Anden drives. Forkynne Kristus som brakte fred.»

«Og la oss alle i støvet falle. Og for vår Mester forblive still. Vårt eget glemme, så Andens stemme Får virke i oss hva Jesus vil.»

Rolf Westlie.

Forkynn Kristus.

En amerikansk misjonær i Kina ble spurt av en kineser hvorfor han ikke prekte om noe annet. «Nå har du talt om Kristus i tre dager», sa han.

«Hva spiser du til frokost?» spurte misjonæren.

«Ris,» svarte kineseren.

«Og til kvelds?»

«Ris.»

«Hva har du spist før i ditt liv?»

«Ris,» svarte den forbausede kineser.

«Hvorfor spiser du ris hver dag?»

«Hvorfor spiser du ikke noe annet?»

«Fordi denne mat holder meg i live.»

«Ja, det er nettopp derfor vi forkynner Kristus,» svarte misjonæren. «Han er vårt liv, og vi kan ikke leve uten ham.»

Det er dog noget å være barn Av Gud den evige fader, Og her på jorden ha ham til venn, Som aldri sine forlater. Og så for evig å være hjemme, A hvilken lykke når vi er fremme I himmelen, i himmelen.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

På pilgrimsferden.

Br. Thorstensen ble i Sarpsborg i ca. 4 uker og det var rent trist når han reiste igjen. Det var åpent for ham å tale Guds ord og vennene satte stor pris på hans forkynelse. Den første uken deltok også str. Astrid Johnsen på møtene. Lørdag 1. november hadde vi menighetsmøte. Br. Thorstensen og str. Johnsen deltok. Mandag den 3. novbr. var søstermisjonen fra baptistene, pinsevennene og frimisjon innbudt. Det var taler av forstanderne i de forskjellige menigheter og bevertning. Torsdag 6. novbr. deltok Samuel Nilsen og undertegnede i møte hos Kristian Solli, Ise. Str. Johnsen virket flere dager og det var åpent og godt på møtet.

Lørdag 8. novbr. var det begraving etter vesle Frank Pedersen som omkom ved drukkingsulykke. Franks foreldre står tilsluttet forsamlingen i Misjonshuset. Undertegnede talte i kapellet og br. Thorstensen ved graven. Etterpå hadde vi en riktig god stund i hjemmet.

Det har også vært bønnemøter hver dag, unntatt lørdag, pinsevennene, baptistene, frimisjon og menigheten i Misjonshuset deltok sammen. Dessverre var det lite tilslutning til møtene. Kl. 11 form. er det naturligvis vanskelig å komme ut også, men det kunne nok vært flere. Baptistene var allikevel flinke til å møte fram. Det er håp da når de bruker bønneveien.

Også i Misjonshuset har vi hatt bønnemøte 1/2 time før møtene.

Torsdag 13. novbr. tok br. Thor-

stensen, Samuel og undertegnede en tur til Torsnes. Vi tok inn til br. Willads Hansen før møtet og fikk en god stund der. De er gjestfrie og hjemmet står åpent for Guds folk.

Møtet var godt og frammet bra. De har hatt besøk av en søster som visstnok tilhører «Salen» i Oslo, en tid, og hun har virket til velsignelse. Det var noen som var blitt døpt i Den Hellige-Ånd.

Onsdag 19. hadde jeg bibeltime i Filadelfia. Det var åpent og bra med folk.

Har også deltatt i noen møter i Skjeberg. Lørdag 15. på Navestad og lørdag 22. hos fru Kala Klavestad. Det er venner fra forskjellige leire som har disse lørdagsmøtene og det er godt der. De har også fått be med frelsessøkende.

En kristen behøver ikke å være arbeidsledig. Det blir så altfor liten tid. Man kunne gjerne ønske å dele seg hvis det gikk an. Godt er det at Gud virker på sitt underfulle vis og vi får så gå i de gjerninger som er lagt ferdig for oss. G. I.

Br. Arnt Andersen.

Br. Arnt Andersen har virket i Askim til stor velsignelse i sommer. Han ble der helt fra stevnet om pinse og til i slutten av oktober måned. Flere er blitt fornyet og noen er blitt helbredet fra sjukdom, skrives det. Han virker, når dette skrives, i Eidsvoll i «Arken».

Også derfra meldes om gode møter.

Misjonshuset, Sarpsborg.

Br. Alf Thorstensen virket her i 3—4 uker. Søkningen til møtene var ikke særlig stor, men det øket etter hvert. Br. Thorstensen talte Guds ord med stor frimodighet og fikk en stor plass i vennenes hjerte. Guds ord vender aldri tomt tilbake og også disse møter har hatt sin betydning.

Et par sjeler bøyde seg også på disse møter.

Torsdag etter at br. Thorstensen reiste fikk vi også be med to. Håper Gud fikk gjort et verk i deres hjerter.

Lørdag den 22. var det ungdomsfest. Misjonskandidat Rolf Busch deltok. Meningene var at også str.

Reidun Nielsen skulle vært med, men hun var blitt sjuk.

Br. Busch deltok i møtene på søndag også. Vi har en tid hatt bønnemøter kl. 11 form. sammen med pinsevennene, baptistene og frimisjon. Det har vært liten søkning til disse møter. Det må dog nevnes at baptistene med forstander Micalsen har vært flinke til å møte fram. Nå er det nok vanskelig å samles den tid på dagen, men forstandere og predikanter burde vist større interesse. Allikevel har nok bønnemøtene hatt sin store betydning.

Vekkelse på de forsømte steder i Østfold.

Arbeidet på de forsømte steder i Østfold har allerede båret gode frukter. I Bredholtkretsen, hvor Ingrid Ødegård og Astrid Schie har virket, har flere overgitt seg til Gud. Vi traff søster Bredholt i byen her en dag og gledestrålende fortalte hun at hennes sønn og svigerdatter hadde bøydt seg. Flere har også gitt seg over til Gud og mange er vaktede herer vi senere.

Søstrene har nå reist hjem en tur og broder Hans Utne skal reise dit opp og bli der en tid. Det gjelder å virke når Gud åpner.

Både søstrene og br. Utne virker uten noen økonomisk støtte av kassen for de forsømte steder, og vi har ikke noe av betydning i den heller. Skulle vi vært nødt til å vente til vi fikk inn såpas at vi kunne oppholdt en arbeider ble visst ikke mange steder besøkt. Herren skal velsigne våre kjære budbærere som ofrer tid og krefter på denne måte.

Allikevel er behovene så store og mulighetene så mange at vi kan ikke la være å minne om at her er bruk for midler — og behov for arbeidere. Om vi nå kan benytte de åpne dører er det sjeler det gjelder.

Søster Johnsen arbeider i Varteig. Også der merkes lengsel etter Gud. Enda er det bare troende som kommer, men de kommer lengtende etter mere av Gud og da er det håp. Str. Johnsen blir nok deromkring til over jul.

Husk at kasserer er: Stefan Trøber, postboks 32, Sarpsborg.

Skriv angående møter m. m. sendes G. Iversen, postboks 52, Sarpsborg.

SANN

Hør, forstå og

Hør dette og forstå og for den vendigste for den og helt vantroende og helt forstå, det ut av skriften. Det like nødvendig av ner å fange folket få deres tanker og opp på Guds ord. ved en anledning til seg. (Matt. 13) folket, at det var re dem oppmerknysgjerrighet var til dem; for der mennesker. Fari toldere og synde meg alle! Dette mennesker av d stillinger og tro like nødvendig sto det som ble søkte bestandig han ble lett for felle som jeg he hjelp skal nevi Guds frykt. Ha det går an å d Nemlig at disse som var menne Dette folk sier lebene, men de borte fra meg. de Esaias om e ut som det sær fikk den versto seg dømte. — ettersom Jesus refser dem så særne hadde i forordning ad virkeligheten de sa til folk far eller mor; hjelp av meg let — han sk far og mor. bestandig gitt din far og m far og mor lett er det ida både troende Guds Ord — ment; lettere keligheten er tåpelig det v tro de ble f eldre, som evige tider

SANN GUDSFRYKT.

Hør, forstå og handle i rettferdighet!

Hør dette og forstå det: Det nødvendigste for den lunkne, religiøse og helt vantroende er nettopp dette: Hør og forstå, det som blir forkynt ut av skriften. Derfor er det også like nødvendig av dem som forkynner å fange folkets oppmerksomhet; få deres tanker og sinn innstilt nettopp på Guds ord. — Jesus gjorde det ved en anledning; Han kalte folket til seg. (Matt. 15, 10). Da skjønte folket, at det var noe Jesus ville gjøre dem oppmerksom på og folkets nysgjerrighet var stor. Så sier han til dem; for der sto det alle slags mennesker. Farisæarer, skriftkloke, toldere og syndere o. s. v. Hør på meg alle! Dette ordet alle vil si; mennesker av de forskjellige livsstillinger og troesoppfatninger. Og like nødvendig var det at alle forsto det som ble forkynt. Jesus forsøkte bestandig å ta billedet slik, at han ble lett forståelig. I dette tilfelle som jeg her, ved Guds nåde og hjelp skal nevne, gjaldt det sann Guds frykt. Han påpeker nemlig at det går an å dyrke Gud forgjeves. Nemlig at disse lærte lærdommer som var menneskebud (Mark. 7, 7). Dette folk sier han: Ærer meg med lebene, men deres hjerter er langt borte fra meg. I hyklere! rett spådde Esaias om eder» o. s. v. Det ser ut som det særlig er farisæerne som fikk den verste støten her, og følte seg dømt. — Men hva galt var det ettersom Jesus roper dem til seg og refser dem så grundig? Jo, farisæerne hadde i all stillhet gjort Guds forordning adskillig lettere en den i virkeligheten skulle være, nemlig at de sa til folket: Den som sier til far eller mor; Det du skulle hatt til hjelp av meg, det gir jeg til templet — han skylder ikke å hedre sin far og mor. — Men Gud hadde for bestandig gitt dem dette bud: Hedre din far og mor og den som banner far og mor skal visselig dø. Like lett er det idag for folket i sin helhet, både troende og vantroende, å gjøre Guds Ord — det som er fullkomment; lettere for seg, enn det i virkeligheten er. — Tenk nå etter hvor tåpelig det var at farisæerne kunde tro de ble fritatt å hedre sine foreldre, som Gud hadde bestemt fra evige tider av, at de skulle gjøre,

ved å gi det som far og mor skulle hatt til hjelp på sine gamle dager til en gave til templet; Guds Hus.

Ikke nok med det, at de gjorde det selv, men de lærte andre det også; så meget verre. La oss gi akt på opplesningen av Guds Ord. Disse veiledere er blinde og når en blind leder en blind, faller begge i grøften, sier Jesus. Disse mennesker kommer og anklager Jesus for at hans disipler bryter de gamles vedtekt ved at han spiser med uvaskede hender. Og dette syntes de var så grufullt. Men det ser ut som deres tanker sto helt stille, for at Guds bud som er *Hellige bud* ble gjort til intet, i og med deres egen lære og handlemåte (vers 5).

— Men etter han hadde refset og irttesatt dem og holdt fram den *nokne sannhet* for *alles* øren og gjort dem som sagt oppmerksom på, at de dyrket Gud forgjeves, var det han sa: «Ikke det som kommer inn i munnen gjør mennesket urent, men det som går ut av munnen; det gjør mennesket urent. Det er ikke alle som tåler høre den bare sannhet og følgen blir at mange troende uttaler det samme som Jesu egne disipler uttalte her etter denne radikale preken. Vet du Jesus at farisæerne tok anstøt ved å høre disse ord, eller denne preken. — Her kan du og jeg kjenne oss igjen, mange ganger, broder og søster. Når det har vært noe i Guds ord som har rammet oss og gravt dypt i våre hjerter. — Så gjør han sine disipler oppmerksom på, at de fremdeles er uforstående og skjønte lite, etter tiden de hadde vandret med ham. Men hans hjerte banket like varmt for dem. Så sier han til dem i all kjærlighet: Det som går ut av munnen, det kommer fra hjertet og dette gjør mennesket urent. For fra hjertet kommer onde tanker, mord, hor, utukt, tjueri, falsk vitnesbyrd, bespottelse. Dette er det som gjør mennesket urent. (Matt. 15, 19). Da oppgikk det et lys i disiplenes hjerter, som forsto Jesu tale, at de ikke ble urene ved å spise med uvaskede hender, men at det gjaldt å ha et rent hjerte. De fikk altså se den åndelige betydning, samtidig med den bokstavelige betydning. — Og vi som hans folk

idag gjør vel i å ta med oss både den åndelige, og i mange tilfeller den bokstavelige side i Guds ord. Sann guds frykt består i rene hjerter, rene tanker, rene handlinger. Innvidd i Jesu tjeneste med kropp og sjel. Denne renhet får vi i troen på hans navn.

Simon Olsen.

Vekkelse i Ryfylke.

Fra Hervik i Ryfylke meldes om vekkelse. Det er br. og str. Eik som virker der nå. De får være øyenvitner til at Gud griper inn og frelser sjeler. De vakte gripes av en dyp syndenød og roper om frelse. En kveld kom fem stykker. Møte varte i 5 timer. Bedehusene stenges for dem, men Herren åpner privathusene.

Disse steder hører med til de mest forsømte steder i vårt land når det angår den frie forkynnelse.

Husk å be for br. Eik og hustru og for stedene der.

Opprop.

Evangelist H. E. Hegh er blitt alvorlig sjuk og innlagt på Askim sjukehus. Han var så sjuk at han sjanglet da han reiste fra Moss til Saltnes, men ville allikevel ikke gi tapt. De måtte ta to alvorlige operasjoner på ham og det er et under om han står det. Be for ham og husk ham også med annen hjelp.

Økonomisk hjelp trenges nok og kan sendes: *Fru Ida Hegh, Askim st.*

G. Iversen.

Kvittering

for innkomne midler til evangelist Karl M. Risvik-Olsen.

Venner i Vegusdal	kr. 115.00
Venner i Grimstad	» 20.00
Innkomet på misjonsmøte ved	
Helga Hartvigsen, Nesoddhøyden ..	50.00
Venner i Vegusdal	» 35.00
Astrid og Oskar Henriksen	» 50.00
Alle bidragsydere sendes hermed på br.	
Risviks vegne min hjerteligste takk.	
Efes. 3, 14—21.	

Broderhilsen.

Oskar Moen, kass.

Guds menighet eller religiøst parti.

Et viktig spørsmål er om en tilhører en Guds menighet eller et religiøst parti; for det er stor forskjell på disse to slags sammenslutninger. Guds ord kjenner ingen annen form for sammenslutning av troende enn «menighet», som er Bibelens navn på en slik sammenslutning. I en slik bibelsk menighet kan ingen melde seg inn eller ut av samme. Den som ved tro på den Herre Jesus er født påny er samtidig blitt et lem på Kristi legeme som er menigheten. I 1. Kor. 12, 27 står således: «Men nå er I (nemlig de troende) Kristi legeme og hans lemmer, hver etter sin del.» Og i Rom. 12, 5 står: «Således er vi mange et legeme i Kristus, men hver for seg er vi hverandres lemmer.» Det står intet sted i Bibelen noe eksempel på noen innmeldelse eller utmeldelse av en Guds menighet, da slikt er utenkelig ifølge sakens natur. Veien til å tilhøre en Guds menighet er alene en fødsel uten noensomhelst videre formalitet eller innmeldelse. Hva utmeldelse angår er det bare en vei til å komme ut av en virkelig menighet på, og det er ikke utmeldelse, men utstøtelse etter 1. Kor. 5, 13. — I tilfelle av flytning kan man ikke melde seg ut og inn, her blir det bare å underrette om flytningsforholdet. Guds menighet er ment å skulle være en fullkommen enhet, derfor er der herom brukt det illustrerende bilde fra enheten i et legeme med dets lemmer. Jesus la så stor vekt på denne Guds folks enhet, at han i sin ypperste-prestelige bønn, Joh. 17, 20—23, ba «at de alle må være ett.» I Guds ord advares skarpt mot «partier», se Galat. 5, 19—21.

Forskjellen på Guds menighet og et religiøst parti er merkbar på flere ting, således først og fremst på «navnet», idet en Guds menighet i Bibelen bare benevnes kort og godt med «Guds menighet», eller «Menigheten» det eller det sted. I Rom. 16, 16 står uttrykket «Alle Kristi menigheter». Da Bibelen er fullkommen lærebok for alle tiders troende så er det ingen grunn eller adgang til å forandre disse mønsternavn på sammenslutninger av troende til enhver tid. Videre framgår det tydelig av Guds ord, at det aldri var mere enn en Guds menighet på hvert sted, selv

om forholdene i den samme ikke var fullkomne. Paulus skriver således til «den Guds menighet, som er i Korint.» Og av de 7 sendebrev er i Apenbaringen sees at disse forutsetter at der er bare en menighet i hver av de 7 byer. Ja selv om de troendes tall gikk opp i tusener som i Rom så sees i beretningene i Ap.gj. således i kap. 12, 5 at det bare er en menighet der.

Da en sann menighet ikke kan ha noe partinavn, sier det seg selv at de troende heller ikke skulle bære noe navn som minner om parti. Også her har Bibelen mønsternavn for folk, «Kristne», «Frelste».

Et kjennetegn på sanne troende eller Jesu disipler har Jesus selv oppgitt i Joh. 13, 35.

Av det som her er framholdt vil en kunne prøve sitt eget forhold og ta standpunkt deretter og derved bidra til at Jesu bønn i Joh. 17, 20—23 må virkelig gjøres.

Innsendt ved *Harald Ibsen*,
Drammen.

Vi kan godt underskrive ovenstående, men med noen bemerkninger.

Det er naturligvis bare en Guds menighet i verden når det angår den universale menighet. Alle som blir født på ny tilhører denne menighet. Allikevel finnes det lokale menigheter. Det er deler av den universale menighet som er hindret fra å være sammen på grunn av avstander eller annet.

Menigheter i flertall finner vi jo også i ovenstående skrivelse. Kristi *menigheter*. Naturligvis kan ingen melde seg inn eller ut av Guds menighet og det er vel ganske få — om det er noen — som tror det. At man i vår tid, med alle de forskjellige forsamlinger, av praktiske grunner slutter seg til en menighet hvor man deler syn og føler seg heime er både rimelig og riktig. Vi vinner ingenting ved å løpe rundt og ingenteds høre heime. Menighetslivet — samfunnet — er det største og heligste gode som Gud har gitt oss og bør tas vare på. En adressekalender kan være til praktisk hjelp og det må i tilfelle bli i den man føres inn og ut. Mener man det er best uten adressekalender er det naturligvis

fritt å ordne seg uten den. Det får bli et spørsmål hver enkelt menighet får bestemme selv. Det er f.eks. for å bli ensidig i alle spørsmål.

Meget ville være vunnet om alle de ubibelske navn som: Frie venner, pinsevenner, baptister m. m. ble sløyfet og fellesbenevnelsen på alle ble Guds- og Kristi menigheter. Pinsevennene i Sverige er i den senere tid begynt å ordne seg slik at alle forsamlinger i en by som har samme forkynnelse og praksis som dem skal tilhøre en menighet, med en ledelse om de ellers samles i flere lokaler. A samle alle i et lokale i en stor by, eller landkommune er jo praktisk umulig. Om dette er det ideelle vil det vel også være delte meninger om. Den store samlende tanke er at vi i Kristus er ett om vi ellers er delte. Vi kan elske og respektere hverandre og tale godt om hverandre om vi ikke står tilsluttet en og samme lokale menighet.

Red.

Bokanmeldelser.

Pinsegny av Werner Skibsted.

Denne kjente forfatter gir oss mange verdifulle dikt med klarhet og rytme. Her er dikt fra havet, sommersonne og morgengry. Det er også lovsangstoner til Guds pris.

Prisen er: heftet kr. 2.50, innb. kr. 3.50.

Maj-Lisa, oversatt fra svensk ved Eva Nilsen.

En god fortellingsbok med en ypperlig moral, spennende og lettlest. Må være fin som gavebok til unge piker. Kan leses med godt utbytte av både unge og gamle.

Femti korte prekener av T. B. Bar-ratt.

I femti korte prekener møter vi igjen den kjente skribent og forkynner som taler lette etter sin død. Hans korte, rammende setninger slår fast nettopp hva han vil ha sagt. Her er ting som alle har godt av å høre.

Leopardheimen i ruinen.

Virkelighetsfortelling fra Africa, oversatt fra svensk ved Osvald Orlien. Hefte kr. 3.00, innb. kr. 4.25.

Misjonærbarne i Kongo av Sven Ski

Misjonær Sven Ski forteller om barnas reise fra Kongo til Norge og er livlig og enkelt fortalt. Passer godt som barnebok. Hefte kr. 3.00, innb. kr. 4.25. Utgitt av Filadelfiaforlaget, Oslo.

(Vinterheft)

M

Nummer 23—24

Guds

«Det er g
syng ditt
gjøre din m
din trofast

Kjære ve

Ja, Gud er mange vis va det verste har gående mine andre kjære har vært van har Herren hetsfulle vis, fyllt mitt hjer rebare har i for meg unde trofast som ikke sviktet men fra tid t har behøvd d Underbare Je

Hvilken gl var for me telegramanvi Atter har je på Herrens meg og min ikke Gud. J har gitt det hjerte for d tanke for n dere alle. dere igjen, o for alle vår på andre sid lite gjøre priser Gud f det skal bli Jesus skal har stått sa geliet om h dem som g beid er vun ner fort i Herren, opp må vi ikke t ad på den